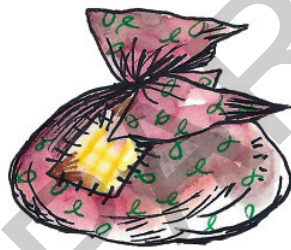

Basme germane *Deutsche Märchen*

Volumul 2

În românește de Ida Alexandrescu, Adriana Cânta și Peter Sragher

Ilustrații de Silvia Mitrea

Die beiden Wanderer

Brüder Grimm

Berg und Tal begegnen sich nicht, wohl aber die Menschenkinder, zumal gute und böse. So kam auch einmal ein Schuster und ein Schneider auf der Wanderschaft zusammen. Der Schneider war ein kleiner hübscher Kerl und war immer lustig und guter Dinge. Er sah den Schuster von der andern Seite herankommen, und da er an seinem Felleisen merkte, was er für ein Handwerk trieb, rief er ihm ein Spottliedchen zu

*Nähe mir die Naht, Ziehe mir den Draht,
Streich' ihn rechts und links mit Pech,
Schlag' schlag' mir fest den Zweck.*

Der Schuster aber konnte keinen Spaß vertragen, er verzog ein Gesicht, als wenn er Essig getrunken hätte, und machte Miene, das Schneiderlein am Kragen zu packen. Der kleine Kerl fing aber an zu lachen, reichte ihm seine Flasche und sprach „Es ist nicht böse gemeint, trink' einmal und schluck' die Galle hinunter.“ Der Schuster tat einen gewaltigen Schluck, und das Gewitter auf seinem Gesicht fing an sich zu verziehen.

Er gab dem Schneider die Flasche zurück und sprach „Ich habe ihr ordentlich zugesprochen, man sagt wohl vom vielen Trinken, aber nicht vom großen Durst. Wollen wir zusammen wandern?“ „Mir ist recht,“ antwortete der Schneider, „wenn du nur Lust hast, in eine große Stadt zu gehen, wo es nicht an Arbeit fehlt.“ „Gerade dahin wollte ich auch,“ antwortete der Schuster, „in einem kleinen Nest ist nichts zu verdienen, und auf dem Lande gehen die Leute lieber barfuß.“

Cei doi călători

Frații Grimm

Nu se întâlnește muntele cu valea, însă copiii omului da, mai cu seamă cei buni, alteori cei răi. Așa s-au găsit odată un cizmar și un croitor în vremea călătoriei, care le folosea ca să culeagă cunoștințe pentru meseria lor. Croitorul era un flăcău frumușel, mic de stat, mereu hazliu și vesel. Văzu apropiindu-se un cizmar din cealaltă direcție și, pentru că-și dădu seama după raniță ce meserie are, îi cântă în glumă:

*Coase-mi cusătură,
trage de custură,
vopsește-o la stânga și dreapta cu smoală,
lovește, lovește cu ciocanu-n oală.*

Cizmarul însă nu suporta glumele, se trase la față ca și cum ar fi băut oțet și făcu o mutră de parcă ar fi vrut să-l mănânce pe croitor. Flăcăiașul însă începu să râdă, îi întinse sticla și spuse:

— N-am zis-o cu răutate. Bea o gură și înghite-ți supărarea.

Cizmarul luă o gură strașnică, iar furtuna de pe chipul său începu să se domolească.

Îi dădu croitorului sticla înapoi și zise:

— Am luat un gât zdravăn, se vorbește de băutul zdravăn, dar nu despre setea mare. Facem împreună călătoria?

— Pe mine mă aranjează, răspuse croitorul, dacă ai chef să mergem într-un oraș mare, unde n-o să ne lipsească munca.

— Chiar acolo voiam să merg și eu, zise cizmarul. Într-un cuib mic nu se poate câștiga nimica, iar la țară oamenii umblă mai degrabă desculți.

Inhalt

Die beiden Wanderer (Brüder Grimm).....	4
Der Maler (Friedrich Hebbel).....	30
Der Zwerg Nase (Wilhelm Hauff)	46

Cuprins

Cei doi călători (Brüder Grimm).....	5
Pictorul (Friedrich Hebbel).....	31
Piticul Nas-Lung (Wilhelm Hauff)	47